

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/113/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8405010252
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8405010252.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fújerika a prísediacich Viery Rusinovej a Bc. Moniky Kuchtovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.09.2020 v Kežmarku, takt

r o z h o d o l :

Obžalovaný
P. O., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, bytom Ľ., J.Í. XX,
okr. Kežmarok,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

I. v čase najneskôr od 1.9.1999 do 24.2.2005 v mieste trvalého bydliska v rodinnom dome v Ľubici na ulici J. XX spôsobil svojej manželke F. O., nar. X.X.XXXX v Prešove, trvale bytom Ľubica, J. XX psychické a fyzické utrpenie tým spôsobom, že aspoň raz týždenne, keď bol pod vplyvom alkoholu poškodenú fyzicky napádal, bil ju rukami po tvári, hlave, kopal ju nohami do nôh a tela, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím, pričom počas tohto obdobia dvakrát vyhľadala lekárske ošetrenie a to dňa 15.8.2001 s diagnózou pohmoždenie hlavy a dňa 24.2.2005, kedy jej spôsobil zhmoždenie ramien, ľavého prsníka a oboch stehien, následne poškodená F. O. odišla z domu do bydliska svojej matky F. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Kežmarok, O. XXX/XX,

II. dňa 24.02.2005 obž. P. O. okolo 16,45 hod. prišiel do domu F. Q. za svojou manželkou poškodenou F. O., vulgárne manželke nadával a domáhal sa vstupu do domu, čo mu nebolo umožnené a z tohto dôvodu odišiel a vrátil sa k domu F. Q. o 18.30 hod., kedy začal pred domom svojej manželke vulgárne nadávať, vyhrážať sa jej zabitím a násilím bez povolenia vnikol do tohto domu tým spôsobom, že rukou rozbil 3 ks sklenených výplní na oknách na prízemí v prednej časti domu, búchal na vchodové dvere domu, ktoré boli uzamknuté, pravé krídlo dverí násilím otvoril, ďalej búchal na uzamknuté dvere do izby a keď počul, že F. O. a F. Q. kričali, že zavolajú políciu, tak od svojho konania upustil, pričom poškodenej F. Q. spôsobil rozbitím sklenených výplní okien škodu vo výške 6,45 € a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Poprad škodu v sume 4,75 €,

t e d a

v bode I. rozsudku
týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie, najmä bitím, kopaním a vyhrázaním sa,

v bode II. rozsudku
neoprávnene vnikol do domu iného a prekonal prekážku, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu,

č í m s p á c h a l

v bode I. rozsudku

trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

v bode II. rozsudku

trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 215 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 s použitím § 35 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 s ú h r n ý trest odňatia slobody v trvaní 29 (dvadsaťdeväť) mesiacov a 12 (dvanásť) dní.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005 z a r a ď u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 súd zároveň r u š í výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 95/2015 zo dňa 14.01.2016, právoplatný dňa 14.01.2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky tohto trestného rozkazu zostávajú nedotknuté.

Podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 4,75 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 15.07.2005 obžalobu pod sp. zn. Pv 206/05 - 45 na obžalovaného P. O. a to pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, že v čase najneskôr od 1.9.1999 do 24.2.2005 v mieste trvalého bydliska v rodinnom dome v Ľubici na ulici J. XX spôsobil svojej manželke F. O., nar. X.X.XXXX v Prešove, trvale bytom Ľubica, J. XX psychické a fyzické utrpenie tým spôsobom, že aspoň raz týždenne, keď bol pod vplyvom alkoholu poškodenú fyzicky napádal, bil ju rukami po tvári, hlave, kopal ju nohami do nôh a tela, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím, pričom počas tohto obdobia dvakrát vyhľadala lekárske ošetrenie a to dňa 15.8.2001 s diagnózou pohmoždenie hlavy a dňa 24.2.2005, kedy jej spôsobil zhmoždenie ramien, ľavého prsníka a oboch stehien, následne poškodená F. O. odišla z domu do bydliska svojej matky F. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Kežmarok, O. XXX/XX, kde za ňou prišiel obžalovaný P. O. okolo 16,45 hod., vulgárne manželke nadával a domáhal sa vstupu do domu, čo mu nebolo umožnené a z tohto dôvodu odišiel a vrátil sa k domu F. Q. o 18.30 hod., kedy začal pred domom svojej manželke vulgárne nadávať, vyhrážať sa jej zabitím a násilím bez povolenia vnikol do tohto domu tým spôsobom, že rukou rozbil 3 ks sklenených výplní na oknách na prízemí v prednej časti domu, búchal na vchodové dvere domu, ktoré boli uzamknuté, pravé krídlo dverí násilím otvoril, ďalej búchal na uzamknuté dvere do izby a keď počul, že F. O. a F. Q. kričali, že zavolajú políciu, tak od svojho konania upustil, pričom poškodenej F. Q. spôsobil rozbitím sklenených výplní okien škodu vo výške 194,40 Sk € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni pobočka Poprad škodu v sume 143,- Sk, pričom prokurátor tento jeden skutok právne kvalifikoval ako trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 spáchaný v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

V súvislosti s dodatkom č. 1 k Rozvrhu práce Okresného súdu Kežmarok na rok 2017 prijatého z dôvodu dočasného pozastavenia výkonu funkcie zákonného sudcu JUDr. B. F., bola dňa 05.04.2017 uvedená trestná vec pridelená sudcovi JUDr. P. G.. Po zrušení rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 27.10.2014 uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 1To 3/2018 - 478 zo dňa 18.12.2018, bolo hlavné pojednávanie pri zmene osoby predsedu senátu v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 vykonané odznova.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.09.2019 obžalovaný P. O. vypovedal, že je nevinný a svoju manželku a ani deti nikdy netýral. Poškodenú F. O. si vzal za manželku ešte ako neploletú so súhlasom súdu a spolu vychovali šesť detí, ktoré sú už plnoleté, pričom najmladší syn F. bude mať 20 rokov. Manželstvo s poškodenou hodnotil ako normálne, a hoci ich súd v roku 2016 rozviedol, stále spolu žijú v jednej domácnosti. Riadne sa staral o rodinu a domácnosť a priznal, že si zarábal aj prácou na čierne. Priznal, že pil pivo aj pálenku, ale podľa neho dnes pije každý a pivo mu kupovala jeho manželka. Bol aj odsúdený na podmienený trest odňatia slobody a bol aj na protialkoholickom liečení, kde podľa neho ani neuznali, že je alkoholik. Dobrovoľne sa nikdy neliečil. Alkohol však nepil často lebo nemal za čo, nakoľko bol poberateľom iba sociálnych dávok. S poškodenou F. O. sa nehádal, lebo robil v Čechách a keď bol doma, nemohol sa s ňou hádať, lebo doma boli jeho deti. Poprel, že by manželke niekedy nadával lebo inak by s ním nežila. Priznal, že svoju manželku udrel lebo mu niekedy vyletela ruka. Ale to bolo ešte v roku 1985. V žalovanom období rokov 1999 až 2005 ju však neudrel. Tiež poprel, že by poškodená F. O. utekala k svojej matke F. Q. a ak k nej išla, vždy sa vrátila. To obe sa na neho dohodli, že ho udajú za týranie, pričom manželka sa mu potom ospravedlnila. K udalosti zo dňa 24.02.2005 uviedol, že kľučka na dome nebola vylámaná a oni mu dvere otvorili. On normálne prišiel pre svoju manželku F. O. s tým, aby išla domov a deti mu otvorili dvere, pričom poprel, že by na tie dvere búchal. Nič nerozbil. Okno rozbil jeho syn, ktorý sa mu k tomu aj priznal. Utiel, keď prišli policajti lebo sa ich zľakol. Nemohol vystrážiť ako tvrdia poškodené, lebo mal so sebou syna. V ten deň jeho manželka odišla k svokre, kde bola asi dve hodiny a potom sa vrátila a chcela sa s ním milovať. Potom opäť odišla k svokre a on išiel pre ňu lebo sa s ňou chcel milovať teraz on. Celú návštevu u svorky F. Q. v ten deň opísal tak, že išiel ku vchodu, dvere boli zavreté, čo zistil tak, že vyskúšal stlačiť kľučku na dverách. Potom volal na svoju manželku. Keď druhý krát stlačil kľučku, dvere už boli otvorené. Vošiel do vnútra na chodbu, kde na neho nadávala poškodená F. Q. ale jeho manželka F. O. nie. Preto odišiel z chodby, kde bol asi minútu, preč, išiel so svojim synom do obchodu, kde si kúpil víno. Medzitým na neho manželka aj svokra zavolať policajtov, ktorých videl, keď sa vracal z obchodu k domu svojej svokry. Zľakol sa a ušiel. Už keď bol v chodbe domu jeho svokry, tá na neho kričala, že ho dá zavrieť a potom na polícii šepkala jeho manželke, aby to na neho povedala. Poprel, že by sa svojej manželke vyhrážal zabitím. Ako uviedol, aj teraz mu voláva a aj do väzby mu nosila balíky. Keď pracoval v Čechách, bol v práci dva mesiace a štyri dni bol doma a tak sa to opakovalo. Ku krvnej podliatine na pravom stehne jeho manželky zistenej lekárskou správou sa vyjadriť nevedel a ostatné zranenia zistené lekárom museli poškodenej F. O. podľa neho spôsobiť policajti. So svokrou mal dobrý vzťah a to, že na neho chcela volať políciu a dať ho zavrieť, súvisí podľa neho s pôžičkou, ktorú si chcela jeho manželka zobrať od svojej matky F. Q., s čím on nesúhlasil. Jeho manželka prespávala u svojej matky ale to bolo iba v rámci návštev. Nikdy ju nekopol, neudrel a nikdy nemala ani žiadne zranenie. K pohmoždenej hlave, ktorá bola u poškodenej F. O. zistená lekárskou správou zo dňa 15.08.2001 uviedol, že poškodená mu povedala, že sa udrie sama a povie to na neho a to kvôli deťom. Podľa neho má jeho manželka psychické problémy. Poprel, že by jeho manželka mala dňa 24.02.2005 pohmoždenie ramien, ľavého prsníka a oboch stehien. Tieto zranenia si tiež podľa neho musela urobiť sama. Podľa neho má jeho manželka psychické problémy lebo raz bola v Starej Ľubovni na CT vyšetrení. Aj v súčasnej dobe pije iba príležitostne lebo berie lieky. Pije dva dni a potom aj dva alebo štyri mesiace nič nevypije. V žalovanom období s nimi v domácnosti žilo aj ich šesť detí.

Obžalovaný P. O. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.06.2020 zotrval na svojej predchádzajúcej výpovedi a dodal, že keď v ten deň prišiel k domu poškodenej F. Q., okná boli zakryté závesmi, teda oni nemohli vidieť jeho a ani on ich. Volal na svoju manželku a nikto sa neohlásil. Keď znovu skúsil otvoriť dvere, tie boli odomknuté a on vošiel dnu. Nikomu sa nevyhrážal, len F. Q. na neho kričala, že zavolať policajtov. Preto odišiel so synom preč do obchodu a v tom čase okná a ani dvere neboli rozbité. Keď sa vracal k domu poškodenej Q., boli tam policajti, on nechal syna na mieste a odišiel. Do väzby mu poškodená F. O. písala, že okno rozbila ona. Potom mu najstarší syn povedal, že ho bol hľadať pri dome F. Q. a aj jemu sa vyhrážali, že zavolajú políciu. Na výpoveď proti nemu F. O. nahovorila F. Q.. Manželka sa o neho počas výkonu väzby starala a posielala mu balíky. Ona sa o neho stará aj dodnes.

Svedkyňa - poškodená F. O. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2019 výslovne uviedla, že využíva svoje právo a vo veci vypovedať nebude, pretože obžalovaný je jej bývalý manžel, ktorého tak považuje za blízku osobu. Preto súd na návrh prokurátora prečítal jej výpoveď z prípravného konania a to aj napriek námietke obhajcu o nezákonnosti tohto výsluchu z dôvodu absencie poučenia svedkyne - poškodenej o možnosti odmietnuť vypovedať. Zo strany č. 5 tejto zápisnice o jej výsluchu zo dňa

25.02.2005, ktorý bol realizovaný po vznesení obvinenia obžalovanému P.Z. O. výslovne vyplýva, že táto svedkyňa bol poučená o práve odoprieť výpoveď podľa § 100 ods. 1, 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, toto právo nevyužila a výslovne vyhlásila, že vypovedať bude. Súd z obsahu tejto zápisnici o jej výsluchu z prípravného konania nezistil žiadne porušenia ustanovení Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, čím sú podľa súdu splnené podmienky stanovené v § 211 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 na prečítanie tejto jej výpovede z prípravného konania, ktorá sa tak stáva jedným z dôkazov, ktorý je možné zaradiť do procesu hodnotenia dôkazov.

Poškodená F. O. v tejto výpovedi realizovanej dňa 25.02.2005 uviedla, že s obžalovaným žije 21 rokov a odkedy spolu žijú, obžalovaný pije alkohol a pod jeho vplyvom na ňu kričí, vulgárne jej nadáva, že je piča, kurva, štetka a že sa kurví. Keď je obžalovaný opitý, aj ju bije, pričom prvýkrát jej dal facku v roku 1984, kedy ju aj kopal do nôh a do tela kde dosiahol. Odvtedy sa to stávalo aj raz za mesiac, pričom ona pred obžalovaným utekala z domu, kde bola von celú noc a bála sa kvôli správaniu obžalovaného vrátiť domov. To sa podľa nej stalo aj pred dvoma rokmi v zime, kedy odišla k svojej matke F. Q., kde pre ňu obžalovaný prišiel, kričal po nej, aby sa vrátila, hrešil na ňu a nadával jej. Neskôr boli bitky častejšie a od júna 2004 ju obžalovaný bije jeden alebo aj dvakrát týždenne, a to rukami po hlave, po chrbte a po tele a to vždy pod vplyvom alkoholu a bitka je sprevádzaná aj nadávkami. Tiež ju kope do nôh a tela, podľa toho, kde dosiahne. Ona zo strachu utekala z domu a vracala sa až ráno, keď obžalovaný vytriezvel. Hoci mala modriny na rukách, nohách a tvári, nikdy nebola u lekára. Keď deti vidia, ako ju obžalovaný bije, tak mladšie plačú a väčšie, ako syn P. a dcéra L. ju bránia. Posledného pol roka sa to zhoršuje a ona už nevládze. Dnešného dňa (25.02.2005) obžalovaný vstal a ona išla vybaviť niečo do Svitú. Keď sa asi o 14.00 hod. vrátila domov, obžalovaný prišiel o pol hodinu po nej a mal vypité. Spočiatku bol ticho ale potom začal na ňu kričať, že ju vyhodí z domu, že dom predá, začal ju biť rukami po chrbte a ťahať ju za vlasy. Ona si kryla tvár, aby nemusela chodiť s modrinami. Potom na obžalovaného začala kričať dcéra L.. Obžalovaný jej však povedal, aby sa do toho nemiešala a bil ju ďalej. Potom bol asi 15 až 20 minút ticho ale potom ju znova začal biť a kopať do nôh. Potom obžalovaný prestal a asi okolo 16.00 hod. odišiel z domu. Poškodená nevolala políciu, lebo si na správanie obžalovaného zvykla. Zobrala deti L. a Ž. a išla k svojej matke F. Q., ktorej povedala, čo sa stalo. Aj predtým pre rovnaké správanie sa obžalovaného voči nej chodila k svojej matke častejšie. Oni sa pozamykali. Obžalovaný prišiel k domu jej matky okolo 16.45 hod. Keď zistil, že dvere sú zamknuté, začal nadávať a hrešiť. Ona s matkou zavolała na políciu. Keď prišli policajti, obžalovaný tam už nebol. Policajti potom odišli. Neskôr opäť prišiel obžalovaný aj so synom F., nadával a hrešil a začal búchať na vchodové dvere a rozbiť okná na dome, pravdepodobne s rukami, pričom rozbil 3 alebo 4 okná. Opäť trieskal na dvere, ktoré sa snažil rozbiť. Po chvíli sa mu ich podarilo otvoriť a vošiel do chodbičky domu a nažil sa otvoriť aj dvere do izby, kde bola poškodená spolu so svojou matkou. Počas toho, ako rozbiť sklá na oknách a búchal na dvere, celý čas sa jej vyhrážal, že ju zabije. Oni mu kričali, že zavolajú políciu. Obžalovaný sa podľa poškodenej asi zľakol, prestal a z domu odišiel. Ako poškodená uviedla, má z obžalovaného strach, bojí sa, že ju zbije a dokaličí. Keď ju minule bil, povedal, že ak to povie polícii, že ju zabije a potom môže ísť do basy. Obžalovaný podľa poškodenej deti nebije a keď je triezvy, je normálny. Keď si však vypije, tak kričí aj na deti, ktoré sa ho boja. Ďalej už nedokáže znášať jeho násilie, má z obžalovaného strach a bojí sa o svoj život. Aj deň pred výsluchom jej večer povedal, že má vypité, hoci ona nepije, vulgárne jej nadával, začal ju fackovať po tvári, bil ju rukami po chrbte a po tele a ťahal ju za vlasy. Zranenia nemala žiadne ale už nevládze žiť v takom strachu a strese.

Nakoľko svedkyňa - poškodená F. O. bol vypočutá aj v konaní pred súdom a v zmysle zápisníc z hlavných pojednávaní konaných pred pôvodným senátom bola poučená o svojich právach v zmysle Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, súd v zmysle § 211 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 prečítal aj jej výpovede z hlavných pojednávaní.

Svedkyňa - poškodená F. O. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.10.2005 síce vypovedala, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania ale to, čo tam uviedla, nie je celkom pravda a to, čo vypovedala, povedala v zlosti a afekte. Pripustila vzájomné hádky a vzájomné fyzické útoky, ktorý vyplynuli z toho, že nechcela, aby obžalovaný pil alkohol. Obžalovaný bol dobrým manželom a keď nepil, správal sa slušne. Žiada, aby bol prepustený z väzby na slobodu. Je pravda, že porozbíjal okná na dome jej matky ale len z toho dôvodu, že prišiel pre ňu a ona nechcela s ním ísť domov. K bitkám dochádzalo tak raz za mesiac a za obdobie posledného pol roka ju kopol iba raz alebo dvakrát, viackrát určite nie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.02.2007 svedkyňa - poškodená F. O. využila svoje právo a vo veci odmietla vypovedať s tým, že trvá na výpovedi z hlavného pojednávania zo dňa 31.10.2005 a chce, aby bol obžalovaný prepustený z väzby na slobodu. Chce sa s ním zmieriť.

Svedkyňa - poškodená F. O. bola po zákonom poučení vypočutá aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.04.2009, kedy vypovedala, že netrvá na výpovedi z prípravného konania, ktorú uviedla v afekte, táto nie je pravdivá a väčšinu vecí si vymyslela. Ľutuje, že takto vypovedala a že svojho manžela dostala do tejto pozície. Na zranenia si nepamätá. Obžalovaný ju nikdy nebil, nevyhrážal sa jej, nekopal ju a nenadával jej. Pripustila vzájomné fyzické útoky, kedy mu facku vždy vrátila. Nebála sa ho lebo s ním žije 26 rokov. K matke dňa 24.02.2005 odišla preto, lebo obžalovaný bol opitý, čo ona neznáša. Obžalovaný vtedy za ňou prišiel a aj ju pekne prosil, aby išla domov, čo ona odmietla. Keď to urobila aj druhý krát, keď prišiel, vtedy bol vulgárny. Nie je pravda, že by obžalovaný rozbil sklo s tým, že jedno už bolo prasknuté a on sa o neho iba oprel. Vchodové dvere sa snažila uzamknúť, ale bol tam zlý zámok a tie dvere sa otvorili. Ona mu nadávala.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.10.2014 svedkyňa - poškodená iba konštatovala, že trvá na svojich predchádzajúcich výpovediach a následne bol jej výsluch ukončený.

Podľa zhodných vyjadrení obžalovaného a svedkyne - poškodenej F. O. žije svedkyňa - poškodená F. Q. dlhodobo v Nemecku, je ťažko zdravotne postihnutá, nemôže chodiť a aj jej mentálne zdravie je narušené. Za účelom jej vypočutia prostredníctvom videokonferencie realizovanej s príslušným nemeckým súdom, súd vydal Európsky vyšetrovací príkaz, ktorý sa podarilo doručiť nemeckému súdu ale nepodarilo sa zrealizovať videokonferenciu z dôvodu nemožnosti technického spojenia s nemeckým súdom, čo bolo predsedovi senátu tlmočené pracovníkom informatiky tunajšieho súdu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd za splnenia podmienky v zmysle § 211 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 prečítal zápisnice o výpovediach svedkyne - poškodenej F. Q. z prípravného konania a z hlavného pojednávania konanom v pôvodnom zložení senátu, na ktorom bola táto svedkyňa - poškodená zákonným spôsobom poučená o jej právach v zmysle ustanovení Trestného poriadku v znení účinnom do 31.12.2005.

Svedkyňa - poškodená F. Q. v prípravnom konaní dňa 25.02.2005 po vznesení obvinenia obžalovanému vypovedala, že odkedy začala jej dcéra F. O. žiť s obžalovaným, tak sa jej sťažovala, že ju obžalovaný bije, nadáva jej, vyhráža sa jej zabitím, vulgárne jej nadáva. Dcéra jej hovorila, že ju obžalovaný bije rukami, kope ju, ťahá ju za vlasy. Obžalovaný podľa svedkyne - poškodenej pije, odkedy ho pozná a potom doma vystrája. Vtedy dcéra F. ujde k nej, ale keď sa jej to nepodarí, tak ju obžalovaný bije doma. Dcéra k nej z tohto dôvodu ušla prvý krát už niekoľko rokov dozadu. Veľakrát videla na dcére F. modriny, a to na hlave, tvári, rukách, nohách. Ona jej hovorila, aby išla na políciu, čo ale jej dcéra nikdy neurobila. Vie, že obžalovaný poškodenú F. O. vyhánal z domu a časom sa to zhoršovalo, čoraz častejšie ju bil a ona čoraz častejšie utekala k nej aj s malými deťmi. Obžalovaný potom chodil k nim opitý pred dom, kde hrešil a nadával na manželku a žiadal ju, aby sa vrátila domov. Vtedy sa aj vyhrážal, že ju zabije, a preto sa doma pred ním zamykali. V stredu 23.02.2005 jej dcéra tiež prišla k nej a povedala, že ju obžalovaný bije. Potom večer odišla domov a včera (24.02.2005) okolo 16.00 hod. k nej poškodená F. O. prišla aj s dcérami L. a Ž. a povedala, že obžalovaný doma vystrája, že ju zbil, kopal do nôh a rukami ju bil po celom tele. Obžalovaný potom asi o 16.45 hod. prišiel k jej domu a skúšal rukou otvoriť vchodové dvere, ktoré ale mali zamknuté. Obžalovaný nadával na dvore, kedy mu povedali, že zavolajú na políciu. Preto obžalovaný odišiel spreď domu. Potom prišli policajti a F. O. im povedala, čo sa stalo. Policajti odišli a povedali, že majú znova zavolať, ak by sa obžalovaný vrátil. Obžalovaný znova prišiel okolo 18.30 hod., začal vulgárne nadávať a vyhrážať sa, že zabije F.. Žiadal ju, aby vyšla von, pričom celý čas mal pri sebe syna F.. Potom obžalovaný syna pustil a začal rukami búchať po skle okien, z ktorých tri rozbil. Potom začal búchať na vchodové dvere a tlačil na ne. Hoci boli zamknuté, obžalovanému sa podarilo vylomiť zámok a ich otvoriť. Vošiel do chodby domu a začal búchať na dvere izby, kde boli s F., deťmi a jej synom P. zamknutí. Oni začali kričať, že zavolajú políciu, na čo obžalovaný po chvíli utiekol ale ešte predtým na chodbe kričal, že F. zabije. Po príchode polície hliadke povedali, čo sa stalo a oni začali obžalovaného hľadať. Jej dcéra F. má z obžalovaného strach už dlhé roky a svedkyňa - poškodená sa čuduje, že to nenahlásila už dávno. Svedkyňa - poškodená nevidela, že by obžalovaný bil svoje deti ale jej dcéra je z obžalovaného vystresovaná a bojí sa, že jej obžalovaný ublíži.

Obžalovaný k tejto výpovedi svedkyne - poškodenej uviedol, že to, čo vypovedala, nie je pravda. On nesúhlasil, aby F. Q.Á. požičala peniaze na svadbu ich dcéry a preto si to na neho vymyslela.

Na hlavných pojednaniach konaných dňa 31.10.2005 a 14.04.2009 táto svedkyňa - poškodená využila svoje právo a odmietla vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2009 svedkyňa - poškodená F. Q. vypovedala, že k nim domov nechodila, ale vie, že keď si obžalovaný vypil, jej dcére F. nadával. Dcéra preto zobrala deti a prišla k nej domov, kde aj niekedy prespávala. To, že by obžalovaný bil alebo kopal jej dcéru nevidela ale ani nemohla vidieť, lebo s nimi nebývala. Ale keď sa s F. O. stretla, jej dcéra bola smutná. Nepočula, že by obžalovaný jej dcére niekedy vulgárne nadával. Dňa 24.02.2005 bola jej dcéra u nej aj s deťmi. Obžalovaný pre ňu prišiel, búchal na okná a ona volala políciu. Potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania, kde uviedla, že sa jej dcéra sťažovala, že ju obžalovaný bil, vyhrážal sa jej a vulgárne jej nadával. Uviedla aj, že dcéra F. mala modriny. Keď obžalovaný prišiel k jej domu, nadával a je možné, že sa svojej manželke aj vyhrážal zabitím, ale to si už presne nepamätá. Potvrdila, že obžalovaný jej rozbil tri okenné tabule a vylomil zámok na dverách. K náhrade škody sa však už nepripojila.

Aj túto výpoveď svedkyne - poškodenej označil obžalovaný vo svojom vyjadrení na hlavnom pojednávaní za klamstvo s tým, že dvere tam doteraz visia a zámok nie je poškodený.

Zo súhlasom strán trestného konania súd na hlavnom pojednávaní prečítal zápisnicu o výsluchu splnomocneného zástupcu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. Mgr. L. P., ktorý v prípravnom konaní dňa 26.04.2005 vypovedal, že v súvislosti so zraneniami, ktoré dňa 24.02.2005 utrpela ich poistenkyňa poškodená F. O., vznikla ich poisťovni škoda vo výške 143,- Sk, ktorú si v tomto konaní uplatnili ako náhradu škody.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2019 deti obžalovaného - svedkovia L. Š., P. O. ml. a J. O. využili svoje právo a odmietli vo veci vypovedať. Preto súd za splnenia podmienok uvedených v § 211 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 prečítal ich výpovede z prípravného konania ako aj z hlavných pojednání konaných pred zmenou zloženia senátu.

Svedkyňa L. Š., rodená O. na výsluchu v prípravnom konaní dňa 12.04.2005 ako aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.10.2005 využila svoje právo a ako dcéra obžalovaného odmietla vypovedať. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2009 táto svedkyňa vypovedala, že podľa nej rodičia žili dobre, často sa však hádali kvôli tomu, že obžalovaný pil. Nemali peniaze a mama to otcovi vyčítala. Keď sa hádali, navzájom si vulgárne kričali. Nevidela, aby obžalovaný svoju manželku bil. O zraneniach jej mamy nič nevie. Dňa 24.02.2005 odišla jej mama aj s ňou k babke F. Q.. Keď to obžalovaný zistil, volal ich domov, búchal na dvere a okno, ktoré pritom jedno rozbil. Nevidela, že by obžalovaný bil alebo kopal jej mamu a tiež nepočula, že by sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím. Obžalovaný podľa svedkyne chodil pracovať do Čiech, kde bol jeden mesiac a potom prišiel domov. Keď nebola v Čechách práca, tak bol doma aj dlhšie. Do roka robil v Čechách spolu asi 4 až 5 mesiacov.

Svedok J. O. na výsluchu v prípravnom konaní dňa 23.05.2005 ako aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.10.2005 využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedok P. O. ml. na výsluchu v prípravnom konaní dňa 12.04.2005 ako aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.10.2005 využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.05.2009 tento svedok vypovedal, že spolužitie jeho rodičov bolo normálne. Otec sa s mamou hádali, keď si obžalovaný vypil, ale ten pil tak 2 krát do mesiaca. Keď sa hádali, aj si vzájomne vulgárne nadávali. Nikdy nevidel, že by obžalovaný mamu bil alebo kopal. Nevie, či jeho mama vyhľadala lekárske ošetrenie. Obžalovaný robil v Čechách, kde chodil na jeden mesiac a potom bol 3 až 4 dni doma. Takto chodil za prácou asi 3 alebo 4 roky, hoci niekedy aj pol roka nerobil. Obaja teraz žijú v spoločnej domácnosti a už nie sú medzi nimi ani hádky. Dňa 24.02.2005 boli doma a pozerali televízor. Obžalovaný prišiel domov a poškodená F. O. sa s ním začala hádať. Potom mu povedala, že mu ukáže a zobrala mladších súrodencov a odišla k babke. Obžalovaný mal vtedy vypité a asi po dvoch hodinách zobral najmladšieho syna a išiel pre manželku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.09.2020 svedkyňa Ž. O. ako dcéra obžalovaného využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať. Preto súd v zmysle ustanovenia § 211 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 prečítal jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 23.05.2005, kde rovnako využila svoje právo a odmietla vypovedať. Táto svedkyňa odmietla vypovedať aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.05.2009.

Súd na hlavnom pojednávaní za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 211 ods. 4 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 oboznámil obsah písomného znaleckého posudku č. 15/2005, ktorý o duševnom stave obžalovaného P. O. vypracovali znalci z odboru Zdravotníctvo, odvetvie Psychiatria MUDr. T. R. a MUDr. P. B.. V tomto znaleckom posudku vychádzali zo zdravotnej dokumentácie obžalovaného, obsahu výpovedí obžalovaného a svedkov - poškodených v prípravnom konaní a z vlastného vyšetrenia obžalovaného. Na základe uvedeného dospeli znalci k záveru, že u obžalovaného nebola zistená žiadna duševná choroba ale zistili u neho duševnú poruchu - polymorfnú psychopatia, ktorá sa vyznačuje hlavne nevyrovnanosťou, instabilitou a impulzívnosťou v sociálnych interakciách. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase spáchania trestného činu boli plne zachované. U obžalovaného v minulosti diagnostikovali závislosť na alkohole, kedy sa podrobil aj liečbe. Toho času nadmerné požívanie alkoholu u obžalovaného súdni znalci nezistili. Z psychiatrického hľadiska nie je pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný pre spoločnosť, a preto znalci nenavrhlí uloženie ochranného psychiatrického alebo protialkoholického liečenia.

V zmysle podmienok uvedených v § 211 ods. 4 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 súd oboznámil obsah písomného znaleckého posudku č. 95/05, ktorý o duševnom stave poškodenej F. O. vypracoval znalec z odboru Zdravotníctvo, odvetvie Psychiatria MUDr. Š. Q. a znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, dospelých PhDr. L. O.. Obaja znalci v závere znaleckého posudku uviedli, že svedkyňa - poškodená F. O. nie je duševne chorá, konanie obžalovaného nemalo na jej psychické zdravie vplyv a u poškodenej nezistili neurotickú depresívnu symptomatológiu. U poškodenej znalci zistili simplexnú osobnosť so sklonom k výbušnosti v záťažových situáciách, pričom tieto črty jej osobnosti sú relatívne stále a neboli spôsobené konaním obžalovaného. Psychiatrické liečenie poškodenej nie je podľa znalcov potrebné. U poškodenej neboli pri psychologickom vyšetrení zistené žiadne fabulačné alebo konfabulačné tendencie. Lži skóre u nej poukazuje na snahu vylepšovať sa v sociálne žiadúcom svetle, čo sa prejavuje znižovaním jej podielu na konfliktoch v manželstve. Poškodená nemá sklon vymýšľať si od reality odtrhnuté udalosti a jej vyjadrenia majú reálny základ, ale v niektorých okolnostiach môžu byť skreslené alebo zveličené. Funkcia pamäti u poškodenej nie je narušená. Je schopná vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú skutočnosť v ich podstatných súvislostiach. V náročných a konfliktných situáciách u nej prevažuje emocionálna a impulzívnosť nad rozumnou úvahou pri riešení problémov. F. O. je emocionálne labilná, s pohotovosťou k afektom hnevu, zlosti a rozčuľovania sa. Prejavuje sa u nej sklon brániť sa útokom, vráti facku, nadáva, kričí a udrie. U poškodenej sa jedná o simplexnú, emocionálne labilnú osobnosť, so sklonom k výbušnosti v konfliktoch v záťaži. Konfliktné situácie v manželstve neovplyvnili osobnosť poškodenej trvalými následkami a podľa súdnych znalcov mali len situačný charakter v podobe negatívneho emocionálneho prežívania.

So súhlasom strán trestného konania súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2019 prečítal v zmysle § 211 ods. 4 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 zápisnice o vypočúvaní znalcov MUDr. P. B. a MUDr. Š. Q. z prípravného konania. Obaja znalci dňa 23.06.2005 vypovedali, že trvajú na záveroch znaleckých posudkov, ktoré vypracovali.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil zápisnicu o ohliadke miesta činu vykonanej dňa 24.02.2005 v čase od 22.50 hod do 23.30 hod., z ktorej vyplýva, že v prípade domu poškodenej F. Q. ide o staršiu budovu, ktorej vchod je tvorený dvojkrídlými dverami, ktorých ľavé krídlo je v hornej časti v dĺžke 20 cm rozštiepené. Po ľavej strane od vchodu do domu je okno, dva sklá výplne sú rozbité a na zemi sú úlomky skla. Tiež po ľavej strane je rozbitá sklenená výplň a úlomky skla sú na zemi. Po vstupe do domu je chodba a po jej ľavej strane je vchod do obývačky. Súd tiež oboznámil aj 10 kusov farebných fotografií z miesta činu, ktoré zachytávajú predmet ohliadky, najmä okná a vchodové dvere.

Obžalovaný k tomuto dôkazu uviedol, že zámok na dverách nie je poškodený, čo podľa neho svedčí o klamstve poškodenej F.Á. Q..

Z lekárskej správy o zdravotnom stave poškodenej F. O. vypracovanej dňa 24.02.2005 lekárom nemocnice v Kežmarku vyplýva, že poškodená sa sťažovala na bolesť hlavy a bolestivosť praveho

stehna. Lekár u nej objektívne vyšetrením zistil krvnú podliatinu na pravom stehne, ktorá podľa vyjadrenia lekára zodpovedá mechanizmu vzniku úrazu, ktorý uviedla poškodená a to, že ju zbil manžel. Z lekárskeho potvrdenia MUDr. Q. vyplýva, že obžalovanému dňa 24.02.2005 P. Q. vykrútil 4. prst ľavej ruky a pri páde si poškriabal dlaň pravej ruky. Z lekárskej správy MUDr. M. I. zo dňa 22.04.2005 vyplýva, že poškodená F. O. bola dňa 15.08.2001 ošetrená pre ublíženie na zdraví manželom, kedy bolo zistené pohmoždenie ramien, ľavého prsníka a oboch stehien. Iné záznamy sa v zdravotnej dokumentácii nenachádzajú. Zo správy tej istej lekárky vyplýva, že dňa 24.02.2005 bola poškodená F. O. popoludňajších hodinách zbitá opitým manželom. Ten ju bil päšťami do ramien, lopatky, ťahal ju za vlasy a kopal do stehien. Pri vyšetrení dňa 26.02.2005 lekárka u poškodenej zistila na oboch ramenách a ľavej lopatke vstrebávajúce sa hematómy, rozsiahle hematómy sú ešte na ľavom prsníku a oboch stehnách.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil obsah vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť F. O. v súvislosti s jej zranením zo dňa 24.02.2005 vo výške 143,- Eur, ktoré v prípravnom konaní predložila Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Tiež oboznámil odborné vyjadrenia sklenárstva Lux s tým, že oprava 3 kusov sklenej výplne okna o rozmeroch 60 cm x 30 cm by bola vo výške 194,40 Sk.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil rozhodnutia o priestupkoch, pričom z rozhodnutia číslo Pr 207/2002 zo dňa 13.11.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.12.2002 vyplýva, že obžalovaný P. O. bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil takým spôsobom, že dňa 21.05.2002 v popoludňajších hodinách po slovnej výmene vykopol vchodové dvere na dome sestry F. Š. a spôsobil jej škodu vo výške 3.000,- Sk, pričom za tento priestupok mu bolo uložené pokarhanie. Z rozkazu o uložení sankcie za priestupok č. Pr 454/99 vyplýva, že sa obžalovaný dopustil rovnako kvalifikovaného priestupku, ako je vyššie uvedený, ktorý spáchal tak, že dňa 14.06.1999 okolo 8.15 hod. na autobusovej zastávke pri Bažante v Kežmarku po slovnej výmene s Ing. P. L. udrhel viackrát päťou po prednej kapote jeho osobného motorového vozidla, čím Ing. P. L. spôsobil škodu vo výške 1.300,- Sk. Za toto konanie bola obžalovanému uložená pokuta vo výške 500,- Sk.

Obžalovaný uviedol, že ten druhý priestupok je klamstvo a on sa s poškodeným súdil a spor vyhral. Auto nepoškodil.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej Obcou Ľubica v prípravnom konaní dňa 12.04.2005 vyplýva, že obec neeviduje žiadne záznamy z priestupkového konania vedeného voči obžalovanému a obžalovaný ani nebol prerokúvaný komisiou verejného poriadku. Pod vplyvom alkoholu býva agresívny, niektoré rómske rodiny sa obávajú stretnutia s ním. Z dôvodu odstupe času od tejto správy o povesti obžalovaného, súd požiadala Obec Ľubica o vypracovanie správy o povesti obžalovaného, ktorú obec vypracovala dňa 23.06.2020 a ktorú súd na hlavnom pojednávaní oboznámil. Z tejto správy vyplýva, že z manželstva s F. O. pochádza šesť detí, ktoré sú už dospelé a nežijú v spoločnej domácnosti s obžalovaným. Obžalovaný P. O. býva v súčasnej dobe v rodinnom dome v Ľubici sám. Obžalovaný nie je zapojený do aktívnej činnosti a v súčasnej dobe obec neeviduje sťažnosti na správanie sa obžalovaného na verejnosti. Oproti minulosti obec pozoruje zmenu v jeho správaní k lepšiemu. Obžalovaný je podľa obce pokojnejší, nezapája sa do konfliktných situácií.

Zo správy Ústavu na výkon väzby v Levoči zo dňa 14.04.2005 vyplýva, že obžalovaný má správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, nebol disciplinárne riešený a dodržiava zásady osobnej a kolektívnej hygieny. Príkazy a pokyny príslušníkov plní a rešpektuje. K ostatným obvineným sa správa slušne.

Z aktuálnej lustrácie registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný v súčasnej dobe nemá záznam v registri priestupkov. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, z toho v prípade prvých piatich odsúdení v rokoch 1979 až 2014 mu boli uložené podmienkové tresty odňatia slobody. V prípade posledného odsúdenia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 95/2015 mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne.

Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní oboznámil podstatný obsah spisov vedených na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 6T 276/2002 (odsúdenie č. 4 odpisu registra trestov) a pod sp. zn. 1T 95/2015 (odsúdenie č. 6 odpisu registra trestov).

Zo spisu sp. zn. 6T 276/2002 vyplynulo, že dňa 16.12.2002 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok obžalobu, okrem iného aj na obžalovaného P. O. pre skutky, ktoré právne kvalifikovala ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 (skutok č. 1 obžaloby) a trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 (skutok č. 2 obžaloby). Rozsudkom zo dňa 06.12.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2005, súd uznal obžalovaného P. O. za vinného v zmysle podanej obžaloby pri zachovaní právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, ktorého výkon podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok vyslovila dňa 05.10.2006 súhlas s osvedčením obžalovaného v skúšobnej dobe.

Zo spisu sp. zn. 1T 95/2015 vyplynulo, že Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 1T 95/2015 pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný P. O. dopustiť voči poškodenej F. O. a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Súd vydal dňa 14.01.2016 trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2016 a ktorým uznal obžalovaného za vinného zo spáchania žalovaného prečinu pri zachovaní skutku z obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré bolo uznesením tunajšieho súdu zo dňa 17.05.2017 zmenené na ambulantnú formu. Obžalovaný tento trest odňatia slobody vykonal.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktorých vykonanie bolo vzhľadom na dobu uplynutú od spáchania žalovaného skutku za možné ešte vykonať. Súd pritom vyhodnocoval každý z týchto dôkazov a informáciu z neho vyplývajúcu jednotlivo, avšak zároveň všetky dôkazy vyhodnocoval v ich vzájomnom kontexte, ktorý vytvárajú vo vzťahu k otázke viny alebo neviny obžalovaného za žalovaný skutok, resp. iný skutok pri zachovaní jeho skutkovej totožnosti a tiež vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku. V priebehu konania pred súdom bola táto trestná vec rozsudkom rozhodnutá štyrikrát a štyrikrát odvolací súd rozsudok zrušil a vyslovil jednoznačné právne závery, ktoré je súd povinný aj v novom zložení senátu rešpektovať. Vo vzťahu k pokynom odvolacieho súdu vzťahujúcim sa k dôkazom, súd vypočul poškodenú F. O., ktorá využila svoje právo a odmietla ako bývalá manželka obžalovaného, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti vypovedať. Preto súd nemohol realizovať odstraňovanie rozporov z jej výpovedí z prípravného konania a hlavného pojednávania, ktoré bolo realizované v pôvodnom zložení senátu. Na strane druhej súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania za splnenia podmienok uvedených v § 211 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 a ako už vyššie v odôvodnení tohto rozsudku uviedol, zahrnul túto jej výpoveď do procesu hodnotenia dôkazov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní spáchanie oboch trestných činov poprel s tým, že poškodenú F. O.Ú. nikdy nebil, nekopal a ani jej nikdy vulgárne nenadával. Mali iba vzájomné hádky a tie boli sprevádzané vzájomnými nadávkami. Jeho manželka je údajne duševne chorá lebo bola na CT vyšetrení, všetko si to vymyslela, lebo ju na to nahovorila jej matka - poškodená F.J. Q., ktorá pracovala v nemocnici a poznala paragrafy. So svokrou mal dobrý vzťah ale ten sa pokazil, lebo nechcel, aby svokra požičala jeho manželke peniaze na svadbu ich dcéry. To bolo podľa neho aj motívom, prečo na neho zavolať policíu, keď si dňa 24.02.2005 pokojne prišiel k nej pre svoju manželku. Okná na dome jeho svokra rozbil jeho syn.

Tejto výpovedi obžalovaného však súd neveril a považuje ju za účelovú, podanú v snahe bagatelizovať svoje právanie voči oboj poškodeným. Tento názor súdu sa opiera o nasledujúce dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti.

Vo vzťahu k trestnému činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 súd poukazuje na výpoveď svedkyne - poškodenej F. O. z prípravného konania, ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal a z ktorej jednoznačne vyplýva časovo bezprostredný opis správania obžalovaného k nej počas celého ich manželstva, ktorý uviedla aj vo svojom trestnom oznámení a ktorý podrobne, logickým spôsobom a do detailov opisuje, ako ju obžalovaný bil, nadával jej, vyhrážal sa jej a kopal ju, pričom z tohto jeho konania mal strach a nevládala toto jeho správanie ďalej znášať. Je zrejmé, že poškodená na hlavných pojednávaniach už svoju výpoveď zmenila v prospech obžalovaného s tým, že si to na neho vymyslela, lebo bola nahnevaná,

ale ani v jednom prípade zmena jej výpovede na hlavnom pojednávaní nebola konfrontovaná s jej výpoveďou voči obžalovanému z prípravného konania a poškodená nebola opýtaná na zmenu svojho postoja k trestnej činnosti obžalovaného, ktorú predtým podrobne opísala. Uvedené navodzuje dojem, že poškodená F. O. zmenila svoju výpoveď v prospech obžalovaného účelovo, v snahe pomôcť mu dostať sa z väzby na slobodu, čo aj vyplýva z jej výpovede na hlavnom pojednávaní, kedy zmenu postoja vôbec nešpecifikovala a preto súd tieto jej neskoršie výpovede nepovažuje za autentický obraz skutkového deja, ktorý poškodená podrobne a v zhode s inými dôkazmi, na ktoré súd neskôr v tomto odôvodnení poukáže, uviedla vo svojej prvotnej výpovedi z prípravného konania.

Výpoveď poškodenej F. O. z prípravného konania vo vzťahu k trestnému činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby je plne potvrdzovaná aj výpoveďou svedkyne F. Q., ktorá v prípravnom konaní podobne ako poškodená F. O. podrobne a do detailov opísala, ako sa jej dcéra sťažovala, že ju obžalovaný bije, nadáva jej, vyhráža sa jej zabitím a vulgárne jej nadáva. Dcéra jej tiež hovorila, že ju obžalovaný bije rukami, kope ju, ťahá ju za vlasy a to vždy pod vplyvom alkoholu, ktorý vo veľkej miere požíva. Preto jej dcéra F. k nej uteká a prespáva u nej, kým sa obžalovaný neupokojí a nevytriezvie. Časom sa to podľa nej zhoršovalo a jej dcéra čoraz častejšie utekala k nej sa ukryť pred obžalovaným. Na rozdiel od poškodenej F. O. svedkyňa F. Q. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2009 svoju usvedčujúcu výpoveď z prípravného konania nezmenila a v celom rozsahu potvrdila správanie sa obžalovaného voči svojej manželke F. O., ktoré je opísané v prvom skutku výrokovej časti tohto rozsudku. Hoci priamo bitky nevidela, videla na tele svojej dcéry modriny, o ktorých jej dcéra povedala, že jej ich spôsobil obžalovaný a tiež zmeny v správaní svojej dcéry, ktorá bola smutná. Výpoveď a skutočnosti v nej uvádzané F. O. v prípravnom konaní, potvrdzovaná výpoveďou F. Q. z prípravného konania a z hlavného pojednávania je plne objektivizovaná aj lekárskymi správami, kedy dňa 24.02.2005, teda bezprostredne po skutku uvedenom v bode 2 výrokovej časti tohto rozsudku lekár po vyšetrení poškodenej F. O. objektívne vyšetrením zistil krvnú podliatinu na pravom stehne, ktorá podľa vyjadrenia lekára zodpovedá mechanizmu vzniku úrazu, ktorý uviedla poškodená a to, že ju zbil manžel. Z potvrdenia MUDr. M. I. zo dňa 22.04.2005 vyplýva, že poškodená F. O. bola dňa 15.08.2001 ošetrená pre ublíženie na zdraví manželom, kedy bolo zistené pohmoždenie ramien, ľavého prsníka a oboch stehien. Zo správy tej istej lekárnky vyplýva, že dňa 24.02.2005 bola poškodená F. O. v popoludňajších hodinách zbitá opitým manželom. Ten ju bil päšťami do ramien, lopatky, ťahal ju za vlasy a kopal do stehien. Pri vyšetrení dňa 26.02.2005 lekárnka u poškodenej zistila na oboch ramenách a ľavej lopatke vstrebávajúce sa hematómy, rozsiahle hematómy boli ešte na ľavom prsníku a oboch stehnách. Vyjadrenie obžalovaného, že si to spôsobila poškodená F. O. sama alebo že ju zbili policajti, aby ho usvedčili, je podľa názoru súdu účelová obrana, ktorá ale nemá žiaden právny základ spočívajúci v dôkaze, ktorý by obžalovaný predložil alebo súdu označil a z ktorého by vyplývala táto jeho obrana. Súdu nie je zrejmá ani motivácia policajtov, ktorí by len tak zbili poškodenú obeť trestného činu, čím by riskovali sami trestné stíhanie a poškodená F. O. by ich po bitke kryla. Vo vzťahu k jeho tvrdeniam súd len poukazuje na to, že sám pripustil, že poškodenej dal facku, že pije alkohol, ktorého pitie ale bagatelizuje. O tom svedčí aj vyjadrenie znalcov vyslovené v závere psychiatrického znaleckého posudku č. 15/2005, kde znalci uviedli, že obžalovaný absolvoval v minulosti súdom nariadené ochranné ústavné protialkoholické liečenie, čo podľa presvedčenia súdu predpokladá jeho závislosť na alkohole a tá by sa nezvinula, ak by pil alkohol raz za dva alebo tri mesiace, ako to sám obžalovaný tvrdí vo svojej výpovedi. Súd síce nespochybňuje, že obžalovaný pracoval v Čechách ale aj podľa vyjadrení jeho detí uvedených vo svedeckých výpovediach na hlavnom pojednávaní, obžalovaný chodil domov a tento jeho pobyt doma nevylučuje, že by sa mohol dopúšťať konania, ktoré opísala svedkyňa - poškodená a prítomnosť detí v dome by tomu jeho agresívnemu konaniu predsa nemohla byť prekážkou. Napokon aj poškodená F. O. uviedla, že deti boli v tom čase doma, mladšie sa obžalovaného báli a staršie ju bránili. Hoci ani jedno z detí tieto útoky obžalovaného na svoju manželku nepotvrdili a to tak ani vo verbálnej alebo fyzickej rovine, je možné vzhľadom na odstup času považovať tieto ich výpovede na hlavnom pojednávaní za účelové, v snahe pomôcť otcovi, ktorý bol dlhú dobu vo väzbe a ku ktorému mali citový vzťah. Ani P. O. ml. a ani L. O.Á. nevedeli uviesť, prečo by si ich mama vymýšľala a nevysvetlili zranenia na tele mamy, ktoré pri vyšetreniach zistili lekári a ktoré videla ich stará matka F. Q..

Je pravdou, že poškodená F. O. je v znaleckom posudku č. 96/05 hodnotená ako osoba, ktorá je emocionálne labilná, s pohotovosťou k hnevu, zlosti a rozčuľovaniu sa v konfliktných situáciách, ku ktorým medzi ňou a obžalovaným nepochybne dochádzalo, čo obaja pripustili. Uvedené však neznamená, že poškodená si svoju výpoveď z prípravného konania voči obžalovanému vymyslela tak, ako sa to snažila prezentovať neskôr v konaní pred súdom v snahe pomôcť obžalovanému alebo,

že by bola duševne chorá, ako to prezentoval obžalovaný v rámci svojej obrany. Duševná choroba u nej psychiatrickým vyšetrením zistená nebola. Súd zdôrazňuje, že u poškodenej F. O. neboli zistené fabulačné ani konfabulačné tendencie a lži skóre svedčí o snahe vylepšovať sa v sociálne žiadúcom svetle. Poškodená podľa znalcov nemá sklon vymýšľať si od reality odrhnuté udalosti a jej vyjadrenia v predmetnej veci majú skutočný základ, aj keď sú niekde zveličené. Z uvedeného vyplýva, že poškodená mohla svoju výpoveď v prípravnom konaní realizovať v stave psychického rozrušenia ale táto je podľa názoru súdu pravdivá a skutočnosť v nej uvedené sú podporené aj ďalšími dôkazmi.

Okrem priamych dôkazov, za ktoré súd považuje výpoveď svedkyne - poškodenej F. O., výpoveď svedkyne F. Q. ako aj lekárske správy o ujme na zdraví poškodenej, ktoré v súvislosti s konaním obžalovaného poškodenej F. O. dňa 24.02.2005 a 15.08.2001 utrpela, súd vychádzal aj z nepriamych dôkazov, ktoré dotvárajú ucelený obraz o konaní obžalovaného opísanom v prvom skutku výrokovvej časti tohto rozsudku. Vyšetrením duševného stavu obžalovaného súdni znalci zistili, a v písomnom posudku č. 15/2005 to aj výslovne uviedli, že obžalovaný trpí duševnou poruchou - polymorfnou psychopatiou, ktorá sa prejavuje hlavne nevyrovnanosťou, instabilitou a impulzívnosťou v sociálnych interakciách. Uvedený záver automaticky neznamená, že obžalovaný sa dopustil skutkov uvedených vo výrokovvej časti tohto rozsudku ale na vedeckej báze dokresľuje opis správania obžalovaného podaný svedkami, jeho následky opísané v lekárskejších správach a vyvracia tvrdenia o tom, že obžalovaný riešil konflikt iba hádkou a k domu F. Q. prišiel z dôvodu, že chcel mať s F. O. sex, na ktorý dostal chuť a veci v dome F. Q. riešil pokojne. Verziu o príchode k domu F. Q. dňa 24.02.2005 z dôvodu chuti na sex s manželkou obžalovaný verbalizoval až po 15 rokoch od spáchania skutku prvýkrát na hlavnom pojednávaní dňa 23.09.2019. Preto je možné tejto jeho novej verzii len veľmi ťažko uveriť. Závery znaleckého posudku, ktoré z vedeckého hľadiska charakterizujú osobu obžalovaného a možný spôsob reakcie obžalovaného na konfliktné situácie v sociálnych vzťahoch, podporuje aj správa Obce Ľubica, ktorá obžalovaného charakterizuje ako osobu s agresívnym správaním sa pod vplyvom alkoholu, pričom niektoré rómske rodiny sa obávajú stretnutia s ním. Oba priestupkové rozhodnutia, ktoré súd oboznámil sú z pohľadu skutkového deja obrazom agresivity obžalovaného, ktorý neváha použiť fyzickú silu na vyriešenie konfliktu, a to aj vo vzťahu k cudzím ľuďom. Účelové popieranie ich spáchania obžalovaným, napriek právoplatnosti týchto rozhodnutí len potvrdzuje názor súdu o účelovosti popierania konania, ktoré sa mu v obžalobe kladie za vinu.

Všetky tieto skutočnosti vyplývajúce z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vedú súd k jednoznačnému záveru, že skutok, ktorý je uvedený v bode 1 rozsudku sa stal a tento spáchal obžalovaný P. O., ktorý tam opísaným konaním spôsobil svojej manželke F. O. fyzické a psychické utrpenie, najmä bitím, kopaním a vyhrážaním sa, pričom intenzita a dlhodobosť tohto jeho správania jednoznačne indikuje, že sa jedná o týranie v právnom slova zmysle. Obžalovaný sa tak dopustil trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Vo vzťahu k udalosti, ku ktorej došlo dňa 24.2.2005 poškodená F. O. vypovedala, že sa asi o 14.00 hod. vrátila domov, obžalovaný prišiel o pol hodinu po nej a mal vypité. Spočiatku bol ticho ale potom začal na ňu kričať, že ju vyhodí z domu, že dom predá, začal ju biť rukami po chrbte a ťahať ju za vlasy. Ona si kryla tvár, aby nemusela chodiť s modrinami. Potom na obžalovaného začala kričať dcéra L.. Obžalovaný však dcéru povedal, aby sa do toho nemiešala a bil poškodenú ďalej. Potom bol asi 15 až 20 minút ticho ale potom ju znova začal biť a kopať do nôh. Potom obžalovaný prestal a asi okolo 16.00 hod. odišiel z domu. Poškodená teda vôbec nepotvrdila verziu obžalovaného, že chcela mať sex, čo on nechcel a ona z pomsty odišla k matke. Zobrala deti L. a Ž. a išla k svojej matke F. Q., ktorej povedala, čo sa stalo. Toto vo svojej výpovedi plne potvrdila aj F. Q., ktorá uviedla, ako jej dcéra povedala, že v ten deň ju obžalovaný zbil a kopal. Pravdivosť tohto tvrdenia preukazujú aj zranenia na tele poškodenej F. O. zistené pri jej následnom lekárskom vyšetrení. Obe svedkyne -poškodené potvrdili, že zo strachu pred obžalovaným sa pozamykali. Obžalovaný prišiel k domu F. Q. okolo 16.45 hod. Keď zistil, že dvere sú zamknuté, začal nadávať a hrešiť. Obe poškodené potvrdili, že toto bolo dôvodom, prečo zavolali na políciu. Keď prišli policajti, obžalovaný tam už nebol. Policajti potom odišli a prikázali im znova zavolať, ak by sa vrátil. Neskôr opäť prišiel obžalovaný aj so synom F., nadával a hrešil a začal búchať na vchodové dvere a rozbíjať okná na dome, pravdepodobne s rukami, pričom rozbil 3 alebo 4 okná. Opäť trieskal na dvere, ktoré sa snažil rozbiť. Po chvíli sa mu ich podarilo otvoriť a vošiel do chodbičky domu a snažil sa otvoriť aj dvere do izby, kde boli obe poškodené a deti F. O.. Počas toho, ako rozbíjal sklá na oknách a búchal na dvere, celý čas sa poškodenej F. O. vyhrážal, že ju zabije. Oni mu kričali, že zavolajú

políciu. Obžalovaný sa podľa poškodenej F. O. asi zľakol, prestal a z domu odišiel. Obe svedkyne - poškodenej tak vo vzájomnej zhode a podrobne opísali vyššie uvedené správanie obžalovaného z toho večera, ktorého dôsledkom bol rozbitý zámok na dverách a tri rozbité sklenené výplne na oknách domu F. Q., ktoré boli objektívne zachytené pri ohliadke z miesta činu, vrátane fotografickej dokumentácie vyhotovenej toho istého dňa a následné protiprávne vniknutie obžalovaného do domu F. Q..

Opäť neobstojí obrana obžalovaného, ktorá vo vzťahu k tomuto skutku vyznieva vo všetkých jeho skutkových tvrdeniach úplne nelogicky. Ak by mal so svokrou dobré vzťahy, ako tvrdí, je na mieste otázka, prečo by svokra F. Q. za tohto stavu a údajne pokojného a slušného správania obžalovaného volala políciu, ak je preukázané, že obžalovaný nielen v ten deň ale aj deň predtým zbil poškodenú F. O. a jeho správanie sa pod vplyvom alkoholu, ktorého užitie v ten večer aj sám pripustil, vôbec nemalo v minulosti pokojný charakter. Nie je tiež zrejmé, prečo sa obžalovaný zľakol policajtov, ktorých pri dome poškodenej F. J. Q. videl, keď sa druhý krát vrátil z obchodu k domu poškodenej F. Q. po kúpe alkoholu, najmä ak tvrdí, že sa správal pokojne a nič neurobil. Nie je zrejmé, kto rozbil zámok na dverách a tri sklenené tabule, ak to nebol obžalovaný. Jeho vtedy maloletý syn F., ktorý bol s ním, by na rozbitie zámku na dverách, hoci aj staršieho, nemal motív, príležitosť a ani dostatočnú silu. Rovnako u syna F. absentuje motív na rozbitie okenných tabúl, najmä, ak obžalovaný tvrdí, že pred policajtami ušiel a nechal tam syna samého. Ten by tak okenné tabule musel rozbíjať za prítomnosti policajtov, čo je nezmysel alebo po tom, čo policajti odišli, kde ale nie je zrejmé, kedy a prečo by to robil. Obžalovaný tvrdil, že na oknách boli závesy a teda ani jeho manželka a ani jeho svokra nemohli vidieť, kto ich rozbil. Týmto svojim tvrdením však priamo podporuje ich výpovede, že rozbíjanie okien bolo sprevádzané nadávkami a vyhrážkami na adresu jeho manželky, z ktorých mohli obe poškodené jednoznačne podľa hlasu identifikovať obžalovaného ako pôvodcu škôd a to aj vtedy, ak boli zatiahnuté závesy. Ak bol obžalovaný taký pokojný, ako tvrdí, prečo by sa obe poškodené v dome zamykali, ak sám obžalovaný tvrdí, že bolo zamknuté. Ak by mu bol niekto potom otvoril, kedy on tvrdí, že na druhý krát už boli dvere otvorené, prečo bol na dverách vylomený zámok a privolaná polícia. Ako vedel, že otvorili dvere deti, čo vo výpovedi tvrdil, keď boli na oknách závesy a nemohol teda vedieť, kto mal dvere otvoriť. Výpoveď oboch svedkýň F. O. a F. Q. vo vzťahu k druhému skutku výrokovej časti tohto rozsudku potvrdzuje aj výpoveď L. Š., rod. O. na hlavnom pojednávaní, ktorá tiež uviedla, že okno na dome jej babky rozbil obžalovaný, a to v zlosti, keď sa chcel dostať dnu.

Všetky tieto dôkazy a ich vyššie uvedené hodnotenie vedú súd nutne k záveru, že skutok, ktorý je uvedený v druhom skutku výrokovej časti tohto rozsudku sa stal, tento skutok spáchal obžalovaný a tento skutok má znaky trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, pretože obžalovaný týmto konaním neoprávnene vnikol do domu F. Q. a prekonal prekážku, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu a tou boli zamknuté dvere, ktoré vylomil.

Vo vzťahu k otázke, či konanie obžalovaného uvedené v obžalobe predstavuje jednočinný alebo viacčinný súbeh, ktorou sa prikázal zaoberať odvolací súd už vo vojnom prvom zrušujúcom uznesení zo dňa 17.10.2006, súd uvádza, že je potrebné konanie obžalovaného posúdiť z hľadiska, či ním naplnil iba jeden trestný čin alebo viac, pričom deliacim momentom konania páchatel'a na viac skutkov je následok, ktorý obžalovaný z hľadiska trestného práva spôsobil alebo chcel spôsobiť. Jeden skutok musí totiž spájať aj jednotiaci prejav vôle páchatel'a spojený zavinením a smerujúci k následku, ktorý je znakom niektorých z trestných činov. Tu však prokurátor kládol obžalovanému v obžalobe za vinu dva celkom odlišné typy konaní, ktoré sú diferencované objektami chránenými Trestným zákonom a osobami poškodených, voči ktorým malo toto konanie smerovať. Preto súd prijal záver, že konanie obžalovaného naplnilo skutkové podstaty dvoch samostatných trestných činov, kedy prvý skutok spočívajúci v spôsobovaní fyzického a psychického utrpenia poškodenej F. O. skončil v okamihu, kedy táto poškodená odišla k F. Q., čo predstavuje nielen z hľadiska objektu ale aj subjektu trestného činu jeden samostatný skutkový dej, pričom ďalšie konanie, kedy obžalovaný dňa 24.02.2005 prišiel k domu poškodenej F. Q. malo už samostatný charakter a predstavovalo odlišné konanie obžalovaného tak z hľadiska objektu chráneného Trestným zákonom, na ktorý útočil ako vo vzťahu k inej osobe poškodenej, ako v prípade prvého skutku. Medzi oboma skutkami je síce logická nadväznosť, ale chýba jednotiaci zámer obžalovaného ich spáchať ako jeden celok a zároveň je konaním páchatel'a daný úplne iný druh trestnej činnosti. Preto súd oba skutky rozdelil a považuje konania páchatel'a za dve samostatné konania, ktorými naplnil skutkovú podstatu dvoch úplne samostatných trestných činov.

Pretože rozsudkom zo dňa 27.10.2014 súd uznal obžalovaného P. O. za vinného zo skutku, ktorý právne kvalifikoval ako trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného

zákona účinného do 31.12.2005 a tento rozsudok nebol napadnutý odvolaním prokurátora podaným v neprospech obžalovaného, súd v súlade s ustanovením § 264 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, po zrušení tohto rozsudku uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 1To 3/2018 - 478 zo dňa 18.12.2018 už nemohol vec posúdiť z hľadiska právnej kvalifikácie v neprospech obžalovaného a preto skutok v bode 1. rozsudku posúdil z hľadiska právnej kvalifikácie zhodne tak, ako bol právne posúdený v rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 27.10.2014.

Keďže súd odsudzuje obžalovaného P. O. za dva trestné činy, v zmysle zásad uvedených v § 35 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 musel pri ukladaní trestu použiť zákonné ustanovenie toho trestného činu, ktorý sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný a tým je ustanovenie § 215 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 s trestnou sadzbou od dvoch rokov až do osem rokov (pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 je stanovená trestná sadzba šesť mesiacov až tri roky). Pretože súd ukladal obžalovanému trest za dva úmyselné trestné činy spáchané dvoma samostatnými skutkami, v zmysle § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšieho (od dvoch do osem rokov) o jednu tretinu a pri ukladaní trestu tak vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 2 rokov až do 10 rokov a 8 mesiacov. Súd však neuplatnil tú časť ustanovenia prvej vety § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 za bodkočiarkou, pretože vychádzal z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, ktorý sa pri rovnakej právnej úprave v § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1.1.2006 musí analogicky uplatňovať v prospech obžalovaného aj vo vzťahu k dotknutému ustanoveniu § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Pretože súd odsudzuje obžalovaného za trestné činy, ktoré oba spáchal skôr, ako bol tunajším prvostupňovým súdom vydaný trestný rozkaz majúci účinky vyhláseného rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 95/2015 zo dňa 14.01.2016, právoplatný dňa 14.01.2016, súd vo vzťahu k tomuto trestnému rozkazu za splnenia podmienok uvedených v § 35 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 ukladal súhrnný trest, ktorý nesmie byť miernejší, ako trest uložený v konaní pod sp. zn. 1T 95/2015, teda 6 mesiacov nepodmienečne. Pretože z obsahu spisu vedeného pod sp. zn. 6T 276/2002 vyplýva, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za uplatnenia fikcie uvedenej v § 60 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 osvedčil, súd vo vzťahu k tomuto rozsudku nemohol ukladať súhrnný trest, na ktorý napokon ani vzhľadom na deň vyhlásenia rozsudku v tejto trestnej veci (6.12.2004) neboli splnené podmienky stanovené v § 35 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Podľa § 23 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 účelom trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

Obžalovaný je recidivistom, ktorý aj pred spáchaním prejednávaných trestných činov v tejto trestnej veci bol trikrát súdne trestaný a u ktorého absentuje priznanie alebo čo i len menej kritický postoj k svojej trestnej činnosti. Na strane druhej musí súd zohľadniť aj čas, ktorý uplynul od spáchania trestných činov, pričom charakter tohto konania a rozsah dokazovania neindikoval tak dlhé trestné konanie, čo súd musí vyhodnocovať v prospech obžalovaného, ktorý dĺžku konania nezavinil. Aj hodnotenie Obce Ľubica zo dňa 23.06.2020 uvádza, že obžalovaný je pokojnejší a nezapája sa do konfliktných situácií ako v minulosti. S poškodenou sa rozviedol a táto v súčasnej dobe žije v Nemecku pri svojej matke. Všetky tieto skutočnosti vedú súd k úvahe, že primeranou formou trestu hoci za závažnú trestnú činnosť, bude trest zodpovedajúci dĺžke väzby, ktorú obžalovaný vykonal v tomto konaní, spolu so započítaným trestom odňatia slobody vykonaným v konaní pod sp. zn. 1T 95/2015, ktorý súd v rámci súhrnného trestu zrušil a ktorý bude obžalovanému v prípade právoplatnosti tohto trestu započítaný do už uloženého trestu. Uložený trest, hoci v nepodmienečnej forme svojou dĺžkou v skutočnosti znamená, že obžalovaný po započítaní väzby a vykonaného trestu v konaní sp. zn. 1T 95/2015 už trest vykonal väzbou, ktorú súd považuje za dostatočnú na potrestanie obžalovaného v konaní, kedy od spáchania skutkov uplynulo už 16 a viac rokov a výkon ďalšieho trestu odňatia slobody by pre obžalovaného ale aj na ochranu spoločnosti nemal žiaden význam.

Súd za splnenia podmienok uvedených v § 39a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do I. nápravno-výchovnej skupiny, pretože pred spáchaním uvedených trestných činov nebol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody.

Pretože poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si náhradu škody do skončenia vyšetrovania uplatnila a túto aj riadne vyčíslila na sumu 143,- Sk, súd túto škodu poškodenej priznal a k jej náhrade vo výške 4,75 Eur po prepočte konverzným kurzom zaviazal obžalovaného. Poškodená F. O. si do skončenia prípravného konania náhradu škody neuplatnila a poškodená F. Q.Á., ktorá si v prípravnom konaní náhradu škody uplatnila, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2009 si náhradu škody už neuplatňovala. Preto súd vo vzťahu k týmto dvom poškodeným o náhrade škody v týmto rozsudkom nerozhodoval.

v bode I. rozsudku

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie, najmä bitím, kopaním a vyhrážaním sa,

v bode II. rozsudku

neoprávnene vnikol do domu iného a prekonal prekážku, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 8 dní od dňa doručenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.